

До Полтавського окружного адміністративного суду.
36039, м. Полтава, вул. Пушкарівська, 9/26.

Позивач: Товариство з обмеженою відповідальністю «*****»

Адреса,
Код ЄДРПОУ
Телефон:

Відповідач: Лубенська об'єднана державна податкова інспекція ГУ Міндоходів у Полтавській обл.,

37500, Полтавська обл., м. Лубни, вул. Ярослава Мудрого, 21
Тел. (05361) 7-05-10, факс (05361) 7-12-75, e-mail:
dpi1618@ukr.net.
ЄДРПОУ 38728800

Адміністративний позов про скасування податкового повідомлення-рішення

В період з 23.07.2014 року по 29.07.2014 року проводилась документальна позапланова виїзна перевірка Товариства з обмеженою відповідальністю «*****» (далі – Позивач) з питань дотримання вимог податкового законодавства за період з 01.02.2014 року по 28.02.2014 року, з питань дотримання вимог податкового законодавства в частині нарахування та сплати податку на додану вартість по взаємовідносинах з ТОВ «Контрагент». За результатами даної перевірки складено Акт № ***** від 01.08.2014р. (далі – Акт).

Перевірка здійснювалась: головним державним податковим ревизором-інспектором відділу організації та супроводження перевірок платників податків управління податкового аудиту ППП.

На думку перевіряючих (пункт 3.1.2. (сторінки 5-17) Акту перевірки), ТОВ «*****» порушило, зокрема п.198.1, п.198.2, п.198.3, п. 198.6, ст. 198, пп. «г», пп. «и», п. 201.1., ст. 201 Податкового Кодексу України зі змінами (далі – ПКУ), в результаті чого в періоді, що перевірявся, на переконання перевіряючих, завищено податковий кредит Декларації з податку на додану вартість в сумі 9788 грн., по взаємовідносинах із ТОВ «Контрагент» в т.ч. за лютий 2014 року в сумі 9788 грн.

Підставою для висновків про порушення, на думку перевіряючих, стало відсутність продавця (ТОВ «Контрагент») за місцем реєстрації (пп. «г» п. 201.1., ст. 201 ПКУ) та відсутність укладеного в письмовій формі між продавцем (ТОВ «Контрагент») та покупцем (Позивачем) цивільно-правового договору (пп. «и» п. 201.1., ст. 201 ПКУ).

Не погоджуючись з вищевказаними в Акті перевірки висновками перевіряючих, 07.08.2014р. Позивач звернувся до Лубенської об'єднаної державної податкової інспекції (далі – Відповідач), із Запереченнями, які обґрунтував виходячи з наступного:

щодо відсутності у Відповідача підстав для проведення перевірки

Згідно з абзацом першим, ст. 1 Акту підстава для проведення перевірки пп. 78.1.1, п. 78.1., ст. 78 ПКУ.

Відповідно до пп. 78.1.1., п. 78.1., ст. 78 ПКУ документальна позапланова перевірка здійснюється за наявності хоча б однієї з таких обставин, зокрема, за наслідками перевірок

«__» _____ 2014 від Позивача: _____ директор ТОВ «*****» _____

інших платників податків або отримання податкової інформації виявлено факти, що свідчать про можливі порушення платником податків податкового, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, якщо платник податків не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит контролюючого органу, в якому зазначаються можливі порушення цим платником податків податкового, валютного та іншого законодавства протягом 10 робочих днів з дня отримання запиту.

Відповідно до п. 12. «Порядку періодичного подання інформації органам державної податкової служби та отримання інформації зазначеними органами за письмовим запитом» затвердженого Постановою КМУ від 27 грудня 2010 р. N 1245 письмовий запит про подання інформації надсилається суб'єкту інформаційних відносин за наявності хоча б однієї з таких підстав:

- виявлення за результатами аналізу податкової інформації, отриманої в установленому законом порядку, фактів, які свідчать про порушення платником податків податкового, валютного законодавства, законодавства у сфері протидії легалізації (відмиванню) доходів, отриманих злочинним шляхом, та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби;

- виникнення потреби у визначенні рівня звичайних цін на товари (роботи, послуги) під час проведення перевірок;

- виявлення недостовірності даних, що містяться у податкових деклараціях, поданих платником податків;

- подання щодо платника податків скарги про ненадання таким платником податків податкової накладної покупцю або про порушення правил заповнення податкової накладної;

- проведення зустрічної звірки;

- в інших випадках, визначених Податковим кодексом України.

Згідно з п. п. 10 – 11 . «Порядку періодичного подання інформації органам державної податкової служби та отримання інформації зазначеними органами за письмовим запитом» затвердженого Постановою КМУ від 27 грудня 2010 р. N 1245 запит щодо отримання податкової інформації від платників податків та інших суб'єктів інформаційних відносин оформляється на бланку органу державної податкової служби та підписується керівником (заступником керівника) зазначеного органу.

У запиті зазначаються:

- посилання на норми закону, відповідно до яких орган державної податкової служби має право на отримання такої інформації;

- підстави для надіслання запиту;

- опис інформації, що запитується, та в разі потреби перелік документів, що її підтверджують.

Перед тим, як направити запит, орган державної податкової служби перевіряє:

- наявність законодавчих підстав для отримання податкової інформації;

- наявність інформації в системі органів державної податкової служби;

- відсутність підстав для періодичного подання зазначеної інформації відповідно до цього Порядку.

04.07.2014р. Листом № ***** Відповідачем зроблено запит «Про надання документальних підтверджень та пояснень». В вищезазначеному запиті відсутні будь-які факти, що можуть свідчити про можливість порушення податкового законодавства, також відсутні запитання які необхідно пояснити (вимоги надати пояснення по певній конкретній ситуації, та/або господарсько-правових відносинах). Виходячи зі змісту листа можна зробити висновок, що ним вимагалось лише надання документів. При чому Відповідач вимагав надати саме документи, які відносяться до компетенції постачальника (продавця - ТОВ «Пак Плюс 2012»), та не мають жодного відношення до Позивача.

Таким чином лист № ***** не відповідав ст. 73 ПКУ, «Порядку періодичного подання інформації органам державної податкової служби та отримання

інформації зазначеними органами за письмовим запитом» затвердженого Постановою КМУ від 27 грудня 2010 р. N 1245, оскільки в ньому відсутні можливі порушення Позивачем, а також відсутні чітко сформульовані запитання. Також Відповідачем порушено «Порядок періодичного подання інформації органам державної податкової служби та отримання інформації зазначеними органами за письмовим запитом» затвердженого Постановою КМУ від 27 грудня 2010 р. N 1245, зокрема п. п. 10 – 12.

Причина для проведення позапланової виїзної перевірки ТОВ «*****» суперечить пп. 78.1.1., п. 78.1., ст. 78 ПКУ, та не є обґрунтованою належним чином.

Отже, сам факт перевірки є не обґрунтованим та не законним.

щодо порушення Відповідачем строку проведення перевірки:

Згідно з п. 2.1. Акту перевірка проводилась з 23.07.2014р. по 29.07.2014 (сім днів).

Відповідно до п. 78.6., ст. 78 ПКУ строки проведення документальної позапланової перевірки встановлені статтею 82 цього Кодексу.

Згідно з п. 82.2., ст. 82 ПКУ тривалість перевірок, визначених у статті 78 цього Кодексу (крім перевірок, що проводяться за наявності обставин, визначених у підпункті 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу, тривалість яких встановлена у статті 200 цього Кодексу), не повинна перевищувати 15 робочих днів для великих платників податків, щодо суб'єктів малого підприємництва - 5 робочих днів, для фізичних осіб - підприємців, які не мають найманих працівників, за наявності умов, визначених в абзацах третьому - восьмому цього пункту, - 3 робочі дні, інших платників податків - 10 робочих днів.

Так, відповідно до ч. 3, ст. 55 ГК України:

Суб'єкти господарювання залежно від кількості працюючих та доходів від будь-якої діяльності за рік можуть належати до суб'єктів малого підприємництва, у тому числі до суб'єктів мікропідприємництва, середнього або великого підприємництва.

Суб'єктами мікропідприємництва є:

- фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

- юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Суб'єктами малого підприємництва є:

- фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

- юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Суб'єктами великого підприємництва є юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) перевищує 250 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Інші суб'єкти господарювання належать до суб'єктів середнього підприємництва.

щодо ствердження Відповідача відносно того, що між Позивачем та постачальником «не укладено» договір (порушення пп. «и» п. 201.1., ст. 201 ПКУ згідно Акту перевірки):

Згідно зі ст. 626 Цивільного кодексу України (далі – ЦК) договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Відповідно до ст. 627 ЦК України сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Згідно з ч. 1, ст. 638 ЦК України договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору.

Істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

Відповідно до ч. 1 ст. 207 ЦК України правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони.

Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо воля сторін виражена за допомогою телетайпного, електронного або іншого технічного засобу зв'язку.

Згідно з ч. 1, ст. 181 Господарського кодексу України (далі – ГК), господарський договір за загальним правилом викладається у формі єдиного документа, підписаного сторонами та скріпленого печатками. Допускається укладення господарських договорів у спрощений спосіб, тобто шляхом обміну листами, факсограмами, телеграмами, телефонограмами тощо, а також шляхом підтвердження прийняття до виконання замовлень, якщо законом не встановлено спеціальні вимоги до форми та порядку укладення даного виду договорів.

Особливості укладення договору поставки при господарсько-правових відносинах регулюються параграфом 1, глави 30, ГК України (ст. 264 – 271). Даний параграф **не встановлює** обов'язок сторін укладати договір в письмовій формі одним документом підписаним з обох сторін.

Таким чином виходячи з норм діючого матеріально права договір поставки між суб'єктами господарювання може бути укладено шляхом виставлення рахунків, оплати цих рахунків та фактичної поставки товару (послуг), та/або шляхом листування між сторонами. Враховуючи положення ст. 181 ГК України та 207, 638 ЦК України такий договір вважається укладеним в письмовій формі (абзац 3, ст. 9 Акту).

Відповідно до п. 3.1. Постанови Пленум вищого господарського суду України від 29 травня 2013 року N 11 «Про деякі питання визнання правочинів (господарських договорів) недійсними»: *«Господарюючі суб'єкти як юридичні особи повинні вчиняти правочини в письмовій формі як між собою, так і з фізичними особами (в останньому випадку - за винятком тих правочинів, які повністю виконуються сторонами у момент їх вчинення; статті 206, 208 ЦК України). Відтак свобода вибору у підприємства, установи, організації, що укладає угоду, між усною та письмовою формою правочину є винятком, а обов'язкова письмова форма - правилом.*

Дво- або багатосторонні правочини (договори), які повинні укладатися в письмовій формі, можуть укладатися, зокрема, шляхом обміну листами, телеграмами, телетайпограмами, телефонограмами, радіограмами, засобами електронного зв'язку тощо за підписами сторін, які їх надсилають. Якщо іншою стороною заперечується одержання нею відповідного документа, заінтересована сторона зобов'язана подати господарському суду належні докази його надіслання поштою або іншим передбаченим законом чи договором засобом зв'язку; за неподання таких доказів у суду відсутні підстави для висновку про додержання сторонами письмової форми правочину (договору).

Поряд із загальними вимогами до письмової форми правочину (стаття 207 ЦК України, частина перша статті 181 ГК України) законодавством встановлюються спеціальні вимоги до окремих видів договорів. Наприклад, договір перевезення повинен оформлюватися зазначеним у відповідному статуті документом; передбачено форми для договорів, що укладаються банками, біржами.

У разі недотримання сторонами письмової форми правочину для з'ясування факту його вчинення та змісту слід виходити з приписів частини другої статті 205 ЦК України; поведінка сторін, що засвідчує їхню волю до настання відповідних правових наслідків, може доводитися письмовими доказами та поясненнями сторін.

Недодержання форми правочину, якої вимагає закон, тягне за собою недійсність правочину лише у разі, коли це прямо передбачено законом, зокрема, статтями 547, 981, 1055, 1059, 1107 ЦК України. У зазначених випадках правочин є нікчемним.

Якщо сторонами правочину, пов'язаного з переходом права власності (повного господарського відання) на нерухоме майно, не дотримано вимог закону стосовно правил державної реєстрації прав на таке майно, то сама лише ця обставина не є підставою для визнання такого правочину недійсним, оскільки зазначена реєстрація не є елементом форми правочину. Водночас необхідно мати на увазі, що згідно з частиною четвертою статті 334 ЦК України права на нерухоме майно, які підлягають державній реєстрації, виникають з дня такої реєстрації відповідно до закону.»

Враховуючи вище зазначене трактування Відповідача, що між продавцем (ТОВ «Контрагент») та покупцем (ТОВ «*****» - Позивач) не було укладено договору є хибним та суперечить цивільному та господарському законодавству України (абзац 6, ст. 9 Акту).

Важливо також відмітити, що законодавство України не вимагає обов'язково зазначати номер договору (абзаци 8 – 9, ст. 8 Акту).

Тобто притягнення Позивача до відповідальності за порушення пп. «и» п. 201.1., ст. 201 ПКУ є необґрунтованим, безпідставним та суперечить законодавству України.

Відповідно до ч. 1, ст. 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Первинні документи повинні бути складені під час здійснення господарської операції, а якщо це неможливо - безпосередньо після її закінчення. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи.

Згідно зі ст. 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» первинний документ - документ, який містить відомості про господарську операцію та підтверджує її здійснення.

В абзаці 4 ст. 14 Акту зазначено: «Отже, будь-які документи (у тому числі договори, накладні, **рахунки**, тощо) мають силу первинних документів лише в разі фактичного здійснення господарської операції». Даний висновок зроблено без жодного посилання на чинні нормативно-правові акти України. В той же час в Акті не наведено жодних доказів того, що фактичного здійснення господарської операції між продавцем (ТОВ «Контрагент») та Позивачем (покупцем - ТОВ «*****») не відбулося.

щодо посилань Відповідача на відсутність сертифікату відповідності та сертифікату якості на поставлену продукцію:

В абзаці 3, ст. 12 Акту міститься посилання на відсутність сертифікату відповідності та сертифікату якості.

Згідно зі ст. 16 Закону України «Про підтвердження відповідності» виробник може складати декларацію про відповідність за власною ініціативою або на підставі договору із споживачем, при цьому він несе відповідальність за включення недостовірних відомостей у декларацію згідно із законами України.

Відповідно до ст. 17 Закону України «Про підтвердження відповідності» сертифікація в законодавчо нерегульованій сфері проводиться на добровільних засадах у порядку, визначеному договором між заявником (виробником, постачальником) та органом із сертифікації. При цьому підтверджується відповідність продукції, систем якості, систем управління якістю, систем екологічного управління, персоналу будь-яким заявленим вимогам.

«Перелік продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні» затверджено Наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 1 лютого 2005 року N 28. В даному переліку відсутні колодки взуттєвої форми.

Отже наявність сертифікатів відповідності та якості не є обов'язковою. При цьому Відповідач не є суб'єктом який дотримання законодавства щодо захисту прав споживачів. Зокрема, посилання Відповідача на відсутність сертифікату відповідності не лише виходить за рамки його компетенції, а і не має жодного відношення до предмету перевірки.

*щодо необґрунтованості порушення Позивачем – ТОВ «*****» пп. «г», п. 201.1., ст. 201 ПКУ:*

Відповідно до пп. «г», п. 201.1., ст. 201 ПКУ платник податку зобов'язаний надати покупцю (отримувачу) на його вимогу підписану уповноваженою платником особою та скріплену печаткою (за наявності) податкову накладну. У податковій накладній зазначаються в окремих рядках такі обов'язкові реквізити, зокрема, місцезнаходження юридичної особи - продавця або податкова адреса фізичної особи - продавця, зареєстрованої як платник податку.

Відповідно до п. 9. Порядку заповнення Податкової декларації затвердженого наказом Міністерства доходів і зборів України 14.01.2014р. № 10 (далі - Порядок), податкова накладна видається платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, на вимогу отримувача цих товарів/послуг.

Згідно з п. 18 Порядку усі примірники податкової накладної підписуються особою, уповноваженою платником податку здійснювати постачання товарів/послуг, та скріплюються печаткою такого платника податку - продавця. Податкова накладна не підписується покупцем товарів/послуг і не скріплюється його печаткою.

Таким чином враховуючи вищезазначене Відповідач – ТОВ «*****», як **покупець** не несе відповідальності за достовірність даних зазначених в податковій накладній, оскільки законодавством України чітко встановлено, що даний обов'язок покладено на продавця, тобто на ТОВ «Пак Плюс 2012».

Отже жодне із зазначених Відповідачем в Акті порушень, а саме: п.198.1, п.198.2, п.198.3, п. 198.6, ст. 198, пп. «г», пп. «и», п. 201.1., ст. 201 Податкового Кодексу України, не є обґрунтованим. При цьому Відповідачем порушено порядок проведення перевірки, а сама підстава для проведення перевірки є необґрунтованою.

Враховуючи зазначене вище ТОВ «*****» не може бути порушником п.198.1, п.198.2, п.198.3, п. 198.6, ст. 198, пп. «г», пп. «и», п. 201.1., ст. 201 Податкового Кодексу України

У відповідь на Заперечення Позивача 12.08.2014р. Відповідач надіслав лист № ***** «Про розгляд заперечення», яким не погодився зі змістом заперечення, при цьому жодним чином не обґрунтував свою позицію посилаючись на ті ж самі норми законодавства, що зазначені в Акті, та проігнорувавши нормативне обґрунтування позиції Відповідача, не надавши належного дослідження обставинам справи.

14.08.2014р. Лубенською об'єднаною державною податковою інспекцією (Відповідачем) складено Податкове повідомлення-рішення № ***** в якому Відповідач посилається на порушення Позивачем п.198.1, п.198.2, п.198.3, п. 198.6, ст. 198, пп. «г», пп. «и», п. 201.1., ст. 201 Податкового Кодексу України, та вимагає сплатити податок на додану

вартість і штраф у сумі 14682 грн. 00 коп. При цьому в податковому рішенні жодним чином не обґрунтовані підстави, щодо сплати штрафу та суми податкових зобов'язань зазначених вище.

Відповідно до ч. 2, ст. 72 КАС України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Враховуючи викладене, керуючись ст.ст. 17, 55, 56 ПКУ, ст.ст. 2, 6, 17 КАСУ,

ПРОШУ СУД:

1. Визнати протиправними та скасувати Податкове повідомлення-рішення № ***** від 14.08.2014 року Лубенською об'єднаною державною податковою інспекцією.
2. Судові витрати покласти на відповідача.

Додатки:

- 1) платіжне доручення про сплату судового збору (оригінал та копія);
- 2)
- 3) копія довідки про включення позивача до ЄДРПОУ (2 примірники);
- 4) копія даного адміністративного позову;
- 5) копія Акту документальна позапланова виїзна перевірка від 01.08.2014р. № ***** (2 примірники);
- 6) копія Податкового повідомлення-рішення № ***** від 14.08.2014 (2 примірники);
- 7) Копія листа від 04.07.2014р. № ***** (2 примірники);
- 8) Копія листа від 12.08.2014р. № ***** (2 примірники);
- 9) Копія листа від 17.07.2014р. № *** (2 примірники);
- 10) Копія листа від 24.07.2014р. № ***** (2 примірники);

**Директор
ТОВ «*****»**
